

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ ทีมชาติไทย

Achievement Motivation for Professional Success of the Thai National Rugby Team

ชลธิภา อภิรตนาณ¹ และ เฉลิมพร เย็นเยือก²

Chontipa Aphirattananon¹ and Chalermponr Yenyuak²

^{1,2}บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต

^{1,2}Business Administration, Rungsat Unoversity,Thailand

E-mail: chontipa_num@hotmail.com¹, chalermponr.y@rsu.ac.th²

Received: 2022-3-1; Revised: 2022-3-28; Accepted: 2022-3-30

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักกีฬารักบี้ที่เป็นทีมชาติ จำนวน 400 ราย และใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม โดยชุดแบบสอบถามจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างแบบรายคู่ การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามความส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท และประกอบอาชีพรักบี้เป็นเวลา 2 – 5 ปี 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความทะเยอทะยาน รองลงมาคือ ด้านความกระตือรือร้น ด้านความรับผิดชอบตนเอง และด้านความต้องการตัดสินใจของตนเอง สำหรับข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความขยันขันแข็ง ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ มีความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ไม่ต่างกัน และ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความขยันขันแข็ง มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, ความสำเร็จในอาชีพ, กีฬารักบี้

Abstract

The purposes of this study were 1) to study demographic factors affecting career success of the Thai national rugby team, and 2) to study the achievement motivation affecting the career success of the Thai national rugby team. This study employed quantitative research methods. The samples of the study included 400 Thai national rugby players. These samples were selected using the accidental sampling method. The questionnaire was used to collect data from the samples. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, average, standard deviation, multiple comparison, one-way ANOVA, and multiple linear regression.

The results of the study found that 1) the majority of respondents were male. Age between 21 - 30 years old, bachelor's degree have an average monthly income of 15,001 – 25,000 baht and have been in rugby career for 2 – 5 years 2) The results of the analysis of information on achievement motivation factors revealed that Respondents gave their opinions on overall achievement motivation factors. at the highest level When considering each aspect, it was found that the questions with the highest average level were ambition, followed by enthusiasm. Self-responsibility and in terms of their own decision-making needs For the questions with a high average level, namely, diligence, respectively.

The results from the hypothesis testing revealed that the demographic factors, including age and education background, affected the career success differently with a statistically significant level at 0.05. In addition, the demographic factors, including monthly income and experience in the field, affected the career success similarly. Concerning the achievement motivation factors, it was found that ambition, industriousness, self-responsibility, self-determination, and enthusiasm are all related to the career success of the Thai national rugby players with a statistically significant level at 0.05.

Keywords: Achievement Motivation, Career Success, Rugby

บทนำ

กีฬาอาชีพเป็นกิจกรรมกีฬาที่นานาชาติให้ความสำคัญและเป็นอาชีพหนึ่งที่สร้างรายได้ให้แก่ นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ อีกทั้งการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังเป็นปัจจัยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ชื่อเสียง เกียรติภูมิของประเทศ ตัวอย่างเช่น ฟุตบอล ถือเป็นกีฬาอาชีพที่ได้รับนิยมสูงสุดในโลกไม่ว่าจะเป็นรายการชิง แชมป์สโมสรยุโรป (UEFA Champions League), ฟุตบอลลีกประเทศอังกฤษ (Premier League), ฟุตบอล ลีกประเทศสเปน (La Liga), ฟุตบอลลีกประเทศเยอรมนี (Bundes Liga) ฟุตบอลลีกประเทศอิตาลี (Calcio

Seria A) หรือในสหรัฐอเมริกา กีฬาอาชีพที่ได้รับความนิยมและ มีความแข็งแกร่งทางด้านการพาณิชย์มาก ได้แก่ อเมริกันฟุตบอล (NFL), บาสเกตบอล (NBA), เบสบอล (MLB) และฮอกกี้น้ำแข็ง (NHL) นอกจากนี้ยังมี กีฬาอาชีพอื่นๆ อีกที่ได้รับความนิยมและตระเวนจัดการแข่งขันไปตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น เทนนิสอาชีพ (ATP Tour และ WTA Tour), กอล์ฟอาชีพ (PGA Tour, European Tour และ LPGA Tour) รถยนต์สูตร 1 (Formula 1) จักรยานยนต์ชิงแชมป์โลก (Moto GP) เป็นต้น ซึ่งกีฬาอาชีพเหล่านี้ล้วนแต่สร้าง รายได้ให้กับผู้จัดการแข่งขันและนักกีฬาอาชีพอย่างมหาศาล โดยจะมีรายได้หลักมาจากลิขสิทธิ์ การ ถ่ายทอดสด ผู้สนับสนุนสโมสร ค่าบัตรเข้าชมการแข่งขัน และการจำหน่ายสินค้าที่ระลึกไปทั่วโลก (การกีฬา แห่งประเทศไทย, 2564)

กีฬารักบี้ เป็นกีฬาประเภททีมที่ใช้คนเล่นจำนวนมากและทุกคนที่เล่นต้องทำหน้าที่ที่ต่างกันออกไป และต้องรับผิดชอบในหน้าที่ตัวเองให้ดีที่สุด เช่น กีฬารักบี้ประเภท 15 คน ที่จะแบ่งได้เป็น 10 ตำแหน่งไล่จาก กองหน้าไปยังกองหลัง คือ Prop, Hooker, Lock, Flanker, Number Eight, Scrumhalf, Flyhalf, Center, Wing และ Fullback กีฬารักบี้เป็นกีฬาที่ใช้คนจำนวนมาก ฉะนั้นหน้าที่และตำแหน่งจึงสำคัญมาก ทำให้กีฬารักบี้เป็นกีฬาที่สอนความเป็นทีมเวิร์คได้ดีที่สุด ซึ่งการเข้าสกรัมและแถวทุ่มที่กองหน้าทั้ง 8 คนต้องมีการซ้อม แผนแต่ละแบบมากกว่าร้อยรอบก่อนจะนำมาใช้จริง การเข้าปะทะระหว่างเกมที่มีหน้าที่ต้องรับเข้าไปช่วยกัน ปกป้องการครองบอลเพื่อเล่นเกมบุกต่อไปก็ต้องอาศัยความเข้าใจของทุกคนภายในทีม ส่วนกองหลัง 7 คนที่ ต้องแบ่งภาระการป้องกันพื้นที่ด้านกว้างกว่า 70 เมตร หรือในเกมบุกที่จะต้องวิ่งเพื่อทำระยะและมีแผนการเล่นการจ่ายบอลหลายสิบแบบที่ถ้ามีคนพลาดแค่คนเดียวก็จะทำให้จังหวะเสียทั้งหมดได้ และบางครั้งก็มี จังหวะที่กองหลังต้องไปช่วยกองหน้า เล่นร่วมกันจนจบ 80 นาที ทำให้ต้องเป็นกีฬาที่เน้นทีมเวิร์คสูงมาก ๆ ยังมีคนมากเท่าไรก็ยิ่งต้องสามัคคีกันให้มากขึ้นอีกด้วย หากต่างคนต่างเล่นไปคนละทิศคนละทางโอกาสที่จะ ชนะจะมีน้อยมาก ฉะนั้นกีฬารักบี้จึงเป็นกีฬาที่สอนการทำงานร่วมกันได้ดีมาก ๆ การมีระเบียบวินัยต่อตนเอง ก็สำคัญมากเช่นกันกับกีฬานี้ เนื่องจากกีฬารักบี้เป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะทางด้านร่างกายเป็นหลัก ทำให้ นักกีฬาต้องมีระเบียบวินัยเป็นอย่างมาก เพราะนักกีฬาทุกคนต้องฝึกฝนร่างกายให้แข็งแกร่งอยู่ตลอดเวลา เข้ายิมออกกำลังกาย เพราะถ้าไม่รักบี้ในทีมใดทีมหนึ่งขาดซ้อมอาจจะส่งผลถึงร่างกายไม่พร้อมต่อการเข้า ปะทะจะทำให้เกิดอันตรายได้ ฉะนั้นจึงเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับการฝึกระเบียบวินัยเป็นอย่างยิ่ง (Siam sport, 2563)

แรงจูงใจมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมทางจิตใจหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการคิด อารมณ์ ความคาดหวัง หรือเรียกว่า พฤติกรรมภายในของนักกีฬา ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นต้อง ปลุกฝังให้เกิดขึ้นในตัวนักกีฬา ส่งผลต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากนักกีฬาหรือเยาวชน ในชาติเป็นผู้ที่มีความเพียรพยายาม ในการเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ มีผลให้การ กระทำสิ่งต่าง ๆ ลุล่วงไปด้วยดี ถือว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ นักกีฬามีศักยภาพ สูงขึ้นหรือกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถควบคุมตนเองให้มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น ทุ่มเท ทั้งการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน เพื่อไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย เพื่อที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาอาชีพ มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จที่ตั้งไว้อย่างไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหารวมถึงการนำหลักและวิธีการทางจิตวิทยาการกีฬาไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพนักกีฬารักบี้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ต่างกัน
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความขยันขันแข็ง ด้านความรับผิดชอบต่องาน ด้านความต้องการตัดสินใจของตนเอง และด้านความกระตือรือร้น มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย

การทบทวนวรรณกรรม

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งนักจิตวิทยาและนักวิชาการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

เพลินพิศ วิบูลย์กุล (2558) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงผลักดันที่ทำให้คนมีพฤติกรรมและยังสามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่จุดหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรมหรือล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุจุดหมาย

ณัฐพงศ์ ชูทัย (2559) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการมากระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อไปยังจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย

McClelland (1953) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

Rabideau (2005) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จหรือให้ได้ผลดีเลิศแต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ตระหนักและตั้งใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จด้วยดีและได้มาตรฐานอันดีเลิศ พร้อมกับการบรรลุเป้าหมายในระดับสูง โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานและบุคคลอื่นเพื่อให้ได้มาตรฐานและดีกว่าบุคคลอื่น และเป็นแรงผลักดันให้มีพฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่น มีความทะเยอทะยาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความหวังที่จะทำงานให้สำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) นับว่าเป็นความมุ่งมั่นของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งองค์การมีความต้องการ อย่างไรก็ตามในการที่จะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น

Weiner (1973) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำดังนี้

1. ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งใจทำงานดีกว่าอดทนต่อความล้มเหลวชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

Cassidy and Lynn (1989) ยังได้กล่าวถึงแนวคิดของนักจิตวิทยาหลาย ๆ คนที่ได้อธิบายในเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งได้ให้ความหมายที่ครอบคลุมและเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มีผลโดยตรงต่อการที่จะก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งยังได้ทำการวิจัยโดยนาเอานักจิตวิทยาที่มีความหลากหลายมาสรุปรวมเป็นแนวคิดใหม่และได้ดัดแปลงแนวคิดทฤษฎี เหล่านั้นขึ้นมาใหม่ที่เป็นตัวแปรเพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือสำหรับวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้น ซึ่งสามารถจะสรุปได้เป็น 6 ปัจจัย ดังนี้

1. ความต้องการจริยธรรมในการทำงาน แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจริยธรรมในการทำงานเป็นแนวคิดของ Weber ซึ่งนักจิตวิทยาหลายคนได้อธิบายถึง แรงจูงใจต่อการกระทำให้บรรลุสิ่งหนึ่งสิ่งใด ว่ามาจากการเสริมแรงที่มีผลต่อการปฏิบัติงานโดยตรง ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานอยากทำงานนั้น ก็คือการรวมเอาปัญหาหรือความลำบากในการทำงาน กับความต้องการที่จะทำให้สำเร็จมารวมเข้าด้วยกัน และยังเป็นความเข้าใจอันเนื่องมาจากแรงจูงใจในเรื่องทัศนคติของแต่ละบุคคลต่อสิ่งนั้น ๆ ที่อาจจะมีอำนาจเหนือกว่า ค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรม

2. ความต้องการค่าตอบแทน ความต้องการนี้เป็นแรงเสริมภายนอก หรือเป็นสิ่งที่ยึดหลักบนคุณสมบัติในการส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของรางวัลและผลตอบแทน ซึ่งนักจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ให้ความสนใจน้อยมาก และถูกจัดอยู่ในความต้องการขั้นพื้นฐาน หรือความต้องการอันดับแรกของ Maslow ดังนั้น ในองค์กรที่มีระดับชนชั้นลดหลั่นกันก็จะมีความต้องการที่เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางสังคมด้วย

3. ความต้องการแสวงหามาตรฐานที่ดีเลิศ McClelland ได้ให้คำจำกัดความ ไว้ว่า ความต้องการแสวงหามาตรฐานที่ดีเลิศ หมายถึง การกระทำที่เป็นการแข่งขัน หรือต้องการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ดีเลิศกับความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่งที่ดีที่สุดของตนเอง และจะต้องทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุดยิ่ง ๆ ขึ้นไป

4. ความต้องการแข่งขันในการทำงาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เป็นลักษณะของความพอใจ หรือเป็นลักษณะของความต้องการที่จะแข่งขันกับคนอื่น และต้องการไปให้ถึงเป้าหมายของการได้รับชัยชนะ ซึ่งจะตรงข้ามกับความต้องการแข่งขันกับตนเองของ McClelland ที่เป็นการแข่งขันกับผู้อื่นกับมาตรฐานหนึ่ง ๆ ที่ตนเองได้วางเอาไว้ และเป็นความต้องการแข่งขัน ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการยกย่องทางสังคม และยังเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม หรือ ลักษณะนิสัยของมนุษย์ด้วย

5. ความต้องการที่จะมีสถานภาพที่สูงขึ้น เป็นลักษณะของแรงจูงใจอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีความต้องการที่จะได้ตำแหน่งสถานภาพทางสังคมขององค์กร ที่มีระดับขึ้นเพื่อให้ตนเองมีสถานภาพที่สูงขึ้น และยังคงครอบคลุมถึงความประสงค์หรือความต้องการจะมีลักษณะที่เด่น หรือต้องการเป็นผู้นำ ซึ่งความต้องการเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ปิดกั้นลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมองค์กรที่เป็นระดับชั้นลดหลั่นกันอยู่แล้ว

6. ความต้องการที่จะเอาชนะปัญหาต่าง ๆ เป็นอีกเรื่องที่บางคนอาจมองในรูปของการแข่งขันแต่ความเป็นจริงไม่ใช่เพราะความต้องการเอาชนะปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ ซึ่งมันเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดคุณสมบัติของการแก้ปัญหาการเผชิญกับภาระงานที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เพื่อที่จะต้องการทำให้สิ่งนั้นประสบความสำเร็จและบางครั้งในการแข่งขันที่สูงนี้ ยังจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะเอามาใช้เป็นการแก้ปัญหาที่เข้าใกล้กับชีวิตความเป็นอยู่จริงได้อีกด้วย

จากทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่สำคัญของการเรียนรู้ เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นมานะพยายามอดทนที่จะทำงานให้สำเร็จโดยบุคคลจะมีเป้าหมายและมักจะเป็นเป้าหมายที่มีมาตรฐานสูงมีความทะเยอทะยานและแผนการทางงานของตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และแม้ว่าบุคคลจะพบปัญหาอุปสรรคบุคคลจะไม่ย่อท้อแต่กลับมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้

กรองกาญจน์ ด้านรัตนะ (2557) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จในอาชีพไว้ว่า การที่บุคคลรับรู้ความสำเร็จของตนเองในด้านหน้าที่การงาน โดยพิจารณาจากการได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งงาน การขึ้นเงินเดือน การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างานและบุคคลอื่น ๆ ในองค์กร รวมไปถึงการที่บุคคลได้ทำงานที่มี ความหลากหลาย สามารถมีส่วนร่วมในงานได้อย่างเต็มที่ มีอิสระในการทำงาน ก่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ

Lau and Shaffer (1999) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จในอาชีพไว้ว่า เป็นเส้นทางเดินของชีวิตที่จะตอบสนองต่อความต้องการประสบความสำเร็จ และการมีอำนาจ เพื่อเพิ่มคุณภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชีวิต

Seibert & Kraimer (2001) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จในอาชีพไว้ว่าประสบการณ์ที่เป็นผลบวกของการทำงานที่ผ่านมารวมกับผลบวกทางจิตใจที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ด้วยตนเอง

Harris & Ogbonna (2006) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จในอาชีพไว้ว่า ความจริงที่เกิดขึ้นหรือการรับรู้ของตัวบุคคลในความสำเร็จที่ได้รับมาจากผลของประสบการณ์ในการทำงานของแต่ละบุคคล

จากความหมายของความสำเร็จในอาชีพที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสำเร็จในอาชีพหมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับอาชีพการทำงานที่ก่อให้เกิดผลบวกทางจิตใจ ซึ่งมาจากประสบการณ์ในการทำงานของบุคคล โดยรับรู้ถึงความพึงพอใจในการทำงาน การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และรายได้ที่เพิ่มขึ้น ที่ก่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจในสิ่งที่ตนได้รับ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ ทีมชาติไทย ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน และคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ (Cochran, 1977) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากสูตรการคำนวณข้างต้นได้ขนาดตัวอย่างจำนวนประชากร 384 ตัวอย่าง และได้เพิ่มจำนวนตัวอย่างเข้าไปอีก 16 ตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีแบบตามสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยเครื่องมือคือแบบสอบถาม แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ t-test, F-test สำหรับวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และ สถิติ regression สำหรับทดสอบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ประกอบการอภิปรายผลการศึกษาต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 230 คน (ร้อยละ 57.5) มีช่วงอายุ 21 – 30 ปี จำนวน 250 คน (ร้อยละ 62.5) ส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 222 คน (ร้อยละ 55.5) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 241 คน (ร้อยละ 60.3) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรักบี้เป็นเวลา 2 – 5 ปี จำนวน 222 คน (ร้อยละ 55.5)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความทะเยอทะยาน	4.33	.67	มากที่สุด
2. ด้านความขยันขันแข็ง	4.13	.65	มาก
3. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.21	.71	มากที่สุด
4. ด้านความต้องการ การตัดสินใจของตนเอง	4.21	.63	มากที่สุด
5. ด้านความกระตือรือร้น	4.27	.70	มากที่สุด
รวม	4.23	.53	มากที่สุด

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความทะเยอทะยาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมา คือ ด้านความกระตือรือร้น ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านความต้องการตัดสินใจของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 4.21 สำหรับข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความขยันขันแข็ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ตามลำดับ

ด้านความทะเยอทะยาน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาข้อเรียงรายลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ท่านชอบทำงานที่มุ่งมั่นความสำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ท่านชอบคิดค้นวิธีการ เทคนิคในการฝึกซ้อมใหม่ ๆ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ยากและมีความท้าทาย ท่านคิดว่าสิ่งที่ยาก คือ สิ่งที่มีคุณค่าและน่าทำ เมื่อท่านมีโอกาสดังกล่าวสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ท่านจะตัดสินใจที่จะทำให้ตัวท่านมีคุณค่าเพิ่มขึ้น และเมื่อท่านเจอปัญหาและอุปสรรคเฉพาะหน้า ท่านสามารถตัดสินใจภายใต้หลักเหตุและผลทันที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49, 4.36, 4.29, 4.27 และ 4.25 ตามลำดับ

ด้านความขยันขันแข็ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อเรียงรายลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ท่านชอบที่จะเจอปัญหาและอุปสรรค เพื่อที่ท่านจะได้หาทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างสูงสุด เมื่อท่านทราบว่าผลงานของท่านไม่เป็นที่น่าพอใจ ท่านจะมีความพยายามในการฝึกซ้อมมากยิ่งขึ้น ท่านมีการฝึกซ้อมอย่างหนักและฝึกนอกเวลา เพื่อให้ทักษะของท่านได้มาตรฐาน เมื่อท่านเจอปัญหาและอุปสรรค ท่านจะไม่ย่อท้อ ไม่ลดละความพยายามจนกว่าจะประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้ และท่านมีความตั้งใจทุกครั้งที่ได้ฝึกซ้อมกีฬารักบี้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในอาชีพของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.16, 4.13, 4.11 และ 4.05 ตามลำดับ

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อเรียงรายลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ เมื่อท่านตัดสินใจลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ท่านจะทำให้สำเร็จ และท่านมีความรับผิดชอบหน้าที่ที่ท่านได้รับอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และ 4.22 สำหรับข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาปรับปรุงผลการฝึกซ้อมของท่านให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และท่านกล้าที่จะรับผิดชอบในความผิดพลาดจากการแข่งขันของท่าน และท่านสามารถแบ่งเวลาในการทำงานกับเวลาส่วนตัวได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เท่ากันทั้งสองข้อ

ด้านความกระตือรือร้น โดยรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาข้อเรียงรายลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ท่านมีการเปรียบเทียบระหว่างความสามารถของท่านและคู่แข่ง เพื่อที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.27 ท่านต้องการที่จะมีอนาคตที่ก้าวไกลและเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และเมื่อท่านทราบถึงผลการตัดสินใจของท่าน ท่านจะสามารถยอมรับและนำมาพัฒนาแก้ไข ปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เท่ากันทั้งสองข้อ สำหรับข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านต้องการมีผลงานที่ดีเด่น เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับและชื่นชม และท่านรู้สึกภาคภูมิใจทุกครั้งที่ท่านมีผลงานดีกว่าคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และ 4.16 ตามลำดับ

ความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดกับท่านได้รับผลการประเมินการฝึกซ้อมอยู่ในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาแบบสอบถาม

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ท่านได้รับการประเมินการฝึกซ้อมอยู่ในระดับที่ดี ท่านกับเพื่อนร่วมงานของท่าน สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ท่านสามารถจัดการกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกซ้อมด้วยตัวท่านเองได้ ท่านได้รับความชื่นชมและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น ท่านได้รับความไว้วางใจจากหัวหน้าทีมกีฬารักบี้ของท่าน และการเป็นนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยสามารถบ่งบอกได้ถึง ความก้าวหน้าและความรับผิดชอบของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34, 4.26, 4.25, 4.24, และ 4.22 สำหรับข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ค่าตอบแทนที่ท่านได้รับจากอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยมีความเหมาะสม ท่านได้รับโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งในทีมระดับที่สูงขึ้น ท่านได้รับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เป็นสิ่งตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ และท่านคิดว่าได้ก้าวหน้าถึงเป้าหมายในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ตามที่ท่านได้ตั้งไว้ภายในระยะเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 4.14, 4.13 และ 4.12 ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยต่างกัน พบว่า นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่สำหรับเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความขยันขันแข็ง ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความต้องการตัดสินใจของตนเอง และด้านกระตือรือร้น มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากการศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยต่างกัน พบว่า นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่สำหรับเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาครนธ์ ลิ้มหัน และภาควิชา รัตนโรจนกุล (2562) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับ

การศึกษา รายได้ และประสบการณ์ ที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. จากการศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความขยันขันแข็ง ด้านความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ด้านความต้องการ การตัดสินใจของตนเอง และด้านความกระตือรือร้น มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันต์ เสมรสสุวรรณ (2559) ได้ศึกษา การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักเรียนที่ประสบความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักเรียนที่ประสบความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยแยกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการยอมรับ 2. ด้านการทำงานเป็นทีม 3. ด้านสมรรถภาพ 4. ด้านกิจกรรมทางสังคม 5. ด้านความตื่นตัวและความสนุกสนาน 6. ด้านการแสดงออก 7. ด้านการมีส่วนร่วม 8. ด้านการพัฒนาทักษะ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1) ด้านความทะเยอทะยาน ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมให้นักกีฬา หรือทุนสนับสนุน นักกีฬาที่มีความทะเยอทะยาน ในการฝึกฝน ฝึกซ้อม เพื่อต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและพัฒนา ศักยภาพของตนเองได้อย่างสูงสุด
- 2) ด้านความขยันขันแข็ง ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการฝึกฝน และฝึกซ้อมนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ให้นักกีฬาได้เจอกับปัญหา และอุปสรรคที่หลากหลาย ในการที่จะพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 3) ด้านความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการมอบหมายภาระหน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบให้กับนักกีฬาไว้อย่างชัดเจน เพื่อที่จะให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงภาระหน้าที่ของตนเองและรับผิดชอบต่องานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
- 4) ด้านความต้องการการตัดสินใจของตนเอง ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้อำนาจในการตัดสินใจสำหรับนักกีฬาในการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อที่จะให้นักกีฬาได้เจอสถานการณ์หรือเหตุการณ์จริง และจะทำให้ให้นักกีฬาสามารถลงมือปฏิบัติได้จนสำเร็จ
- 5) ด้านความกระตือรือร้น ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาในปัจจัยต่าง ๆ เช่น รางวัล หรือผลตอบแทนสำหรับภารกิจนั้น ๆ ให้กับนักกีฬา เพื่อสร้างแรงกระตุ้น และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมให้มากขึ้น เพื่อที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นการเจาะข้อมูลเชิงลึก และให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2) อาจมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย กรณีศึกษา นักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของแต่ละปัจจัยแล้วสามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจในเรื่องอื่น ๆ ได้

3) อาจมีการศึกษาข้อมูลให้ลึกซึ้งกว่าเดิม โดยใช้ข้อมูลรายย่อยของปัจจัยที่ศึกษามาศึกษา เช่น ปัจจัยด้านความทะเยอทะยาน ที่มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพนักกีฬารักบี้ทีมชาติไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้ตรงจุด

เอกสารอ้างอิง

กรองกาญจน์ ด่านรัตน์. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณภาพชีวิตในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพของกลุ่มชายรักชาย ที่เป็นบุคลากรในหน่วยงานรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2564). *แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย*. ค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2564, จาก <https://www.sat.or.th/aboutus/>

จาครนต์ ลิ้มหัน และภาคภูมิ รัตนโรจนากุล. (2562). แรงจูงใจในการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลอาชีพ. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 45(1), 1-13.

ณัฐพงษ์ ชูทัย. (2559). *ความหมายของการจูงใจและแรงจูงใจ*. ค้นเมื่อ 26 มีนาคม 2564, จาก <https://nuttapong.wikispaces.com>

เพลินพิศ วิบูลย์กุล. (2558). *แรงจูงใจ Motives*. ค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2564, จาก <http://www.bangkok.go.th/training/page/sub/5280/Book-Briefing>

อนันต์ เสมรสวรรณ. (2559). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักเรียนที่ประสบความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. สถาบันการพลศึกษา.

Cassidy, T., and Lynn, R. (1989). A Multifactorial approach to Achievement Motivation: The Development of a Comprehensive Measure. *Journal of Occupational Psychology*, 62(4), 301-312.

Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques*. (3rd ed.). New York: John Wiley and Sons Inc.

Harris, L. C., & Ogbonna, E. (2006). Approaches to career success: an exploration surreptitious career-success strategy. *Human resource management*, 45(1), 43-65.

- Lau, V. P., & Shaffer, M. A. (1999). Career success: the effects of personality. *Career Development International*, 4(4), 225-231.
- McClelland, D. C. (1953). *The Achievement Motive*. New York: Appleton Centurycofts.
- Rabideau, T. S. (2005). *Effects of achievement motivation on behavior*. Retrieved 20 March 2021, from <http://www.personalityresearch.org/papers/rabideau.html>
- Seibert, S. E., & Kraimer, M. L. (2001). The Five-Factor Model of Personality and Career Success. *Journal of Vocational Behavior*, 58(1), 1-21.
- Weiner, B. (1973). Attribution theory achievement motivation and the education process. *Review of Education Research*, 42(2), 205-215.